

"KIRKKO YHTEISÖNÄ. KRISTILLINEN IDENTITEETTI JA KIRKON JÄSENYYS"

TEESIRYHMÄ I

- 1) Kirkko oli kolmiyhteisen Jumalan suunnitelmissa jo ennen luomista, ja se on ollut läsnä koko Jumalan johtaman pelastushistorian ajan, niin kuin siitä sanotaan Efesolaiskirjeessä 1:3,4,13: "Ylistetty olkoon meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen Jumala ja Isä! Hän on siunannut meitä kaikella Hengen siunauksella, taivaallisilla aarteilla Kristuksessa. Jo ennen maailman luomista hän on valinnut meidät Kristuksessa olemaan edessään pyhiä ja nuhteetomia, Kristuksesta osallisia. ... Kristukseen tekin nyt uskotte kuultuanne totuuden sanan, pelastukseenne evankeliumin. Häneen uskoessanne te myös olette saaneet luvatus Pyhän Hengen sinetiksenne."
- 2) Pyhä Kolminaisuus on kirkon olemassaolon ja elämän alkukuva. Kirkossa ihminen tehdään osalliseksi ikuisesta elämästä Pyhän Hengen armotyön kautta Jumalan sanalla ja pyhillä sakramenteilla, ja hän tulee rakkauden yhteyteen, joka on sen rakkauden kuva, joka on pyhän Kolminaisuuden persoonien välillä.
- 3) Vanhassa testamentissa ennustettu ja Herramme Jeesuksen Kristuksen "määräajan tullessa" (Ef. 1:10) perustama kirkko on lopunajallinen yhteisö. Siinä pelastushistoria huipentuu Pyhän Hengen vuodattamisessa. Pelastushistorian sanoman keskus on Jesajan kirjan luvussa 53 kuvattu Herran kärsivä palvelija, Herramme Jeesus Kristus, jonka elämä, kärsimys, kuolema, haudaus ja ylösnousemus ovat avainkohtia kaikille ihmisille julistettavassa evankeliumissa taivasten valtakunnasta. Isä on lähettänyt Pojan saattaakseen Pyhällä Hengellään kaikki ihmiset hänen yhteyteensä. Pyhä Henki, joka toimii kirkossa, saattaa ihmisen osalliseksi pelastuksesta, pyhittää häntä ja vie hänet iankaikkiseen elämään.
- 4) Kaste Isän ja Pojan ja Pyhän Hengen nimeen tekee ihmisen osalliseksi Jumalan pelastusteosta Kristuksessa. Kaste liittää ihmisen jäseneksi kirkkoon, Kristuksen ruumiiseen, ja tuo yhteyteen niin ruumiin päin kuin kaikkien sen jäsenten kanssa. (Gal. 3:26-29).
- 5) Kirkollinen yhteys huipentuu ehtoollisen sakramentissa. Eukaristiassa kirkon jäsenet jakavat niin Kristuksen elämän kuin oman elämänsä kaikkien hänen ruumiinsa jäsenten kanssa (1. Kor. 10:16-17). Tässä sakramentissa tulevat yhteyteen Luoja ja luotu, taivas ja maa, ihmiset ja enkelit, nyt elävät ja ennen eläneet kirkon jäsenet.
- 6) Kaste ja ehtoollinen ovat alusta alkaen olleet kristillisessä ajattelussa tärkeimpiä sakramenteja, joihin on perustunut kirkon ykseys ja yhteys (*koinonia*), jotka kolmiyhteinen Jumala luo. "Pyrkikää rauhan sitein säilyttämään Hengen luoma ykseys. On vain yksi ruumis ja yksi Henki, niin kuin myös se toivo, johon teidät on kutsuttu, on yksi. Yksi on Herra, yksi usko,

KL

+ CA

yksi kaste! Yksi on *Jumala*, kaikkien *Isä*! Hän hallitsee kaikkea, vaikuttaa kaikessa ja on kaikessa" (Ef. 4:3–6).

- 7) Yksi, pyhä, katolinen ja apostolinen kirkko on historiallinen todellisuus joka samalla ylittää ajan ja paikan rajat. Kirkon ykseys ja jatkuvuus liittyvät läheisesti piispan virkaan. Kysymys piispan viran paikasta ja roolista kirkossa pitäisi ottaa seuraavien keskustelujen teemaksi kirkkojemme välillä.
- 8) Kristuksen kirkko on universaali. Sen sanoma Jumalan Pojan kuolemasta ja ylösnousemuksesta kuuluu kaikille ihmisille. Se koskee heidän koko elämänsä kokonaisvaltaisesti, sekä ruumiillisesti että hengellisesti. Kirkko on kutsuttu täyttämään uskollisesti Kristuksen käskyä evankeliumin julistamisesta ja maailman palvelemisesta (Matt. 28:18–20).
- 9) Jeesus julisti eskatologista riemuvuotta (Luuk. 4:17–19; Jes. 61:1–3), jolloin Jumalan oikeus toteutuu maailmassa. Kristus itse antoi esimerkin palvelemisesta opetuslapsilleen (Mark 10:42–45; Luuk. 22:25–27). Kristityille tämä oli kutsu muun muassa diakoniatyöhön. Ensimmäiset kristityt myivät omaisuutensa ja jakoivat sen tarvitseville antaen tuleville sukupolville esimerkin kristillisestä rakkaudesta ja uhrautuvaisuudesta (Ap.t. 2:42–47).
- 10) Kirkko on keskinäisen jakamisen ja sovituksen yhteisö, jonka välityksellä Jumalan rakkaus avautuu maailmalle (Matt. 25:34–40). Kristus ottaa ihmisten synnin, hädän ja kärsimyksen kantaakseen, ja myös kristityt on kutsuttu kantamaan toistensa kuormia (Gal. 6:2). Siksi eukaristia ja diakonia kuuluvat erottamattomasti yhteen. Kristus antaa itsensä kertakaikkisessa uhrissaan, jotta hänen omansa antaisivat itsensä eläväksi uhriksi (Room. 12:1), toimittaisivat ”liturgiaa liturgian jälkeen”. Ehtoollinen ohjaa heidät nälkäisten ravitsemiseen, heikoimmista huolehtimiseen, sairaiden parantamiseen ja toivon tuomiseen toivottomille. Kirkolla on myös yhteiskunnallinen ulottuvuus. Kirkko elää maailmassa, mutta ei maailmasta. Sen tulee todistaa maailmalle Jumalan hyvyydestä ja rakkaudesta sanoin ja teoin.

TEESIRYHMÄ II

- 1) Kristinuskko on eurooppalaisen kulttuurin ja yhteiskunnan perustekijä. Kristinuskko on muokannut käsitystä ihmisen persoonallisuuden syvimmästä olemuksesta. Tämä käsitys korostaa ihmisen elämän ääretöntä arvoa sekä persoonan vapautta ja vastuuta. Kristillisen käsityksen mukaan ihmisen persoonallisuus voi kehittyä parhaiten yhteisössä, joka vaalii persoonan yksilöllisyyttä mutta varjelee sitä itsekkäältä individualismilta. Kristillinen yhteisö heijastaa Pyhän Kolminaisuuden elämää ja asettaa persoonan yhteyteen, *koinoniaan*, Jumalan ja toisten ihmisten kanssa. Osallisuus yhteisön elämään muokkaa myös persoonan aitoa kristillistä identiteettiä, jonka vahvistaminen on yksi kirkon tärkeimmistä pastoraalisista tehtävistä tänä päivänä.

HKM

+ EA

- 2) Ekklesiastisen identiteetin muotoutumisen jatkuvassa prosessissa pysyvät muuttumattomina Raamatun sanoma, vanhan kirkon uskontunnustukset sekä kirkon isien ja opettajien perintö. Samalla kirkko ei voi jättää vastaamatta nykypäivän yhteiskunnan uusiin haasteisiin.
- 3) Kirkon tärkeimpiin tehtäviin kuuluu sen jäsenten todellisen kristillisen identiteetin muovaminen varhaiskristillisiin ihanteisiin nojautuen. Sen tulee olla evankeliumiin pohjautuva Kristuksen Herraksi ja Jumalaksi tunnustavien (Joh. 20:28) ja hänen tahtoaan seuraavien Kristuksen opetuslasten identiteetti (1. Joh. 3:23). Tässä mielessä kristillisen identiteetin tulee olla luonteeltaan Kristus-keskeinen ja eukaristinen. Nykypäivänä erityisen tärkeänä on pidettävä kysymystä ekklesiastisesta identiteetistä. Kristillisen identiteetin moraalisisilla implikaatioilla on tässä prosessissa erityinen merkitys.
- 4) Kristillisen identiteetin muovautumiseen olennaisesti vaikuttaa kristillinen kasvatus, jonka perusta rakennetaan kodeissa ja seurakunnassa. Kirkon tulee tukea kotien kasvatustehtävää siten, että kirkon sanomasta tulee tärkein jäsenten kristillistä identiteettiä määrittelevä tekijä. Seurakunnan toiminnan tulee tukea kristillisen identiteetin muodostumista. Julkisen koulun ja kirkon kasvatustavoitteet voivat olla sopusoinnussa keskenään (Pietarin vuoden 2008 neuvottelujen teesi II,8). Siten koulu voi tukea kristillisen identiteetin vahvistumista.
- 5) Kirkon sanoma ja toiminta liittyvät olennaisesti toisiinsa. Siellä missä kirkon jäsenet elävät uskonsa mukaisesti osoittaen kristillistä rakkautta teoissaan ja suhtautumisessaan ympäröivään maailmaan, kirkon jäsenyys vahvistuu ja kirkko vetää puoleensa uusia jäseniä.
- 6) Uskon motivoimassa rakkaudessa toteutuu kirkon elämän missionaarinen ulottuvuus ja täyttyy Kristuksen käsky: ”Kaikki tuntevat teidät minun opetuslapsikseni, jos te rakastatte toisianne” (Joh. 13:35).

Hollolassa 11. syyskuuta 2011

Kari Mäkinen
Turun ja Suomen
arkkipiispa

Amvrosi
Hatsinan piispa
Pietarin Ortodoksisen
Hengellisen Akatemian rehtori